

PIEŅEM DIEVA DĀVANU

1 Paldies tev, brāli Bakster. Labvakar, draugi. Es ļoti priecājos, ka šovakar atrodos šeit. Un man ir ļoti žēl, ka tik daudziem ir jāstāv kājās, visiem, kas ir ārpusē. Un atnāca mans dēls, lai satiktu mani, un viņš sacīja: “Nu,” sacīja, “tēt, viņi stāv tur visapkārt, uz ielām un citur.” Viņš sacīja: “Steidzies, steidzies, steidzies!” Tāpēc tas it kā nedaudz apgrūtina, kad tev ir jāsteidzas, jāsteidzas, jāsteidzas, vai ne? Taču man steigties ir vieglāk, nekā jums šādi stāvēt, lūk, par ko es atvainojos.

Mēs ļoti priecājamies, ka esam pabijuši šeit Talahasī, mēs izbaudījām ikvienu brīdi, ko pavadījām šeit. Es ceru, ka reiz mēs varēsim atgriezties, lai atkal būtu ar jums, jo...jo mēs patiešām gaidām, ka viendien Dievs iedos mums telti vai kaut ko tādu, kur mēs varēsim rīkot dievkalpojumu. Tas ir nedaudz smagi, smagi, kad tev vajag...ziniet, ļaudis sabrauc, bet mūsu telpas varbūt nav pietiekami lielas, lai par viņiem visiem parūpētos.

2 Mēs pateicamies jums par visu, ko jūs esat izdarījuši. Mēs pateicamies jums par visiem kalpotājiem, par to, ko ir paveikuši viņi, par draudzes ganu sadarbību. Jūs apmeklējat draudzi. Smagi strādājat. Tādi vīri, kuri tic šiem varenajiem Dieva principiem, kurus viņi jums ir iemācījuši kā patiesību, Dievs ir atnācis un apstiprinājis, ka tā ir patiesība. Tāpēc jums ir tam jātic. Viņi ir Dieva vīri. Tāpēc es paļaujos, ka katrs no jums, brāļi, kuri esat palīdzējuši šajās sanāksmēs, ka jūsu...ka jūsu kalpošana kļūs arvien lielāka un lielāka. Un jūs, ļaudis, lai Dievs bagātīgi jūs svētī.

Un ir tik daudz, daudz visa kā, kas ir noticis šajās kalpošanās, par ko es līdz šim pilnīgi neko neesmu teicis. Es vienkārši esmu to atstājis. Taču jūs to sapratīsiet pēc tam, kad es būšu prom... Jūs, gani, atcerieties, ka tad, kad es aizbraukšu, jūs ieraudzīsiet, ka ir izdarīts daudz kas, par ko cilvēki vēl nekā nezina. Taču jūs ieraudzīsiet, ka sievietes un vīrieši nāks pie jums un teiks: “Mana kuņģa kaite ir prom. Mans artrīts ir prom.” Un tā, mācītāj, pieraksti to, lai pārbaudītu, vai tā ir patiesība. Jūs redzēsiet, ka viņi tā sacīs. Tāpēc mēs esam jums pateicīgi.

3 Un mans menedžeris tikko kā man pateica, ka cilvēki ir savākuši man domātu mīlestības ziedojumu. Es to augsti vērtēju. Es patiešām neesmu pelnījis nekādu mīlestības ziedojumu, draugi. Es...es neesmu... Taču es...es to augsti vērtēju, jo es patiešām šobrīd mēģinu savākt naudu, lai dotos uz Āfriku un citām vietām. Lūk, ko es ar to darīšu. Saprotat? Es došos uz Āfriku pie tūkstošiem un miljoniem cilvēku, kuri atrodas melnā nezinības tumsā. Es zinu, ka es došos uz pareizo vietu. Es jums apsolu, ka tas būs... Katrs šis penijs tiks iztērēts tam, kas ir saistīts ar Jēzu Kristu. Kāds mazs... Varbūt man būs nedaudz jāsamaksā par pārtiku vai par vēl kaut ko mājās, par dārzeņiem un tā tālāk, taču viss pārējais, katrs cents, ko es saņemu, tiek pa tiešo ielikts ārzemju misionāru braucienos. Un arī es pats tur dodos, lai būtu drošs, ka es visu izdaru pareizi un to pielietoju. Lai Tas Kungs jūs svētī, tāda ir mana lūgšana.

4 Un es iedošu brālim... Manuprāt, tā māsa vai vēl kāds šodien man pateica, ka tā bija draudze “Vasarsvētku Svētums”. Kurš ir gans no tās “Vasarsvētku Svētums”?... Vai tu esi gans? Vai tu pazīsti brāli...?...Vai pareizi? [Kāds brālis runā ar brāli Branhamu-Tulk.] Vai pareizi? Nu ko, ļoti jauki. Nu, viņš ir... Protams, brālis Frīmans un es, un brālis Fišers, mēs visi esam ļoti, ļoti labi draugi. Es, protams, paziņošu, ka mums bija īstena sanāksme šeit šajā “Vasarsvētku Svētuma” draudzē, kad es stāstīšu viņiem, ka Tas Kungs bija kopā ar mums šeit. Lai Tas Kungs jūs visus svētī, ikvienu no jums.

5 Un tā, šovakar, jūs stāvat kājās, es tikai izlasīšu vienu Rakstu vietu, un tad, pēc maza brītiņa, mēs sāksim lūgties par slimajiem. Es zinu, ka jūs esat noguruši, stāvēdami kājās. Es zinu, ka tie, kas atrodas ārpusē un pagrabstāvā, un visapkārt ir noguruši no stāvēšanas. Kaut es tagad varētu kaut kā palīdzēt! Es vēlētos, kaut manā varā būtu kas tāds, ka es varētu piecelties un svētīt ikvienu, kas atrodas šeit, lai viņi vienkārši slavētu Dievu un svētītu Dievu, un ikviens tiktu dziedināts un ietu ārā, un nebūtu neviena slima vai kropla, vai kāda... Vai tad es negribētu to izdarīt?

Ak, ja vien es varētu, es to uzreiz izdarītu. Taču manī nav tā...tā, lai to izdarītu. Es to nevaru izdarīt. Es esmu tikai cilvēks. Saprotat? Vienīgais, ko es varu izdarīt, es varu palūgt par jums un pateikt jums patiesību. Un, ja jau šīs sanāksmes, uz kurām nāk cilvēki, ir... Tas ir tas, par ko ir sludinājuši kalpotāji. Varbūt pirms daudziem gadiem jūsu gans ir jums sludinājis, ka Dievs darīs šīs lietas tieši pirms... [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] Tas tikai apstiprina to, ko jūsu gani ir jums sludinājuši, ka tas notiks. Un šādi darot, pazemībā, es šovakar cenšos no visa spēka, lai atnestu jums Evaņģēliju tādā veidā, kā man to (es tam ticu) ir pavēlējis darīt Dievs. Pieņemiet to, vai jūs to darīsiet? Un pēc tam ticiet, ka tā patiešām ir patiesība.

6 Un tā, jūs, kas esat ārpusē un pagrabstāvā, un jūs, kuri šobrīd nevarat ieraudzīt... Kungs Jēzus Kristus Savās ciešanās mūsu vietā un nāvē Golgātā nopirka dziedināšanu katram mirstīgajam, kas ir un jebkad būs šai pasaulē. Jēzus jau ir samaksājis maksu, un Dieva acīs jūs jau esat dziedināti. Dieva redzējumā nav nekādu slimību. Jūs jau esat dziedināti. Ikviens grēcinieks, kas atrodas šeit, iekšā vai ārpusē, lai kur tu nebūtu, tavi grēki (attiecībā pret Dievu) tev šobrīd ir piedoti. Taču, ja tu to nepieņemsi, tad, kad tu nonāksi Viņa Klātbūtnē bez Jēzus Asinīm uz tevis (nebūdam kā dēls vai meita), tad tu būsi nosodīts kā...kad tu tur nokļūsi: “Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi.”

Lūk, jums nav jāmirst tādā stāvoklī. Tu neko nevari izdarīt ar to, ka tu esi grēcinieks, jo tu piedzimi kā grēcinieks. Taču tu vari nepalikāt grēcinieks, jo Dieva acīs grēks jau ir aplāts. Viņš nevarētu skatīties uz grēku. Viņš...Viņš ir taisns un suverēns. Viņam būtu taisnīgi... [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] ...?...tātad, pareizi. Dievs nevar skatīties uz grēku, Viņš ir svēts. Taču Jēzus Asinis to aiztur līdzīgi kā mašīnas bampers. Katru reizi, kad tu grēko, šis Bampers, Jēzus Kristus, aiztur tevi...tavu grēku, pirms tas sasniedz Dievu. Vai jums nav kauns par to, kā jūs attiecaties pret Viņu?

7 Es atceros, ka reiz, kad es tur augšā paskatījos un ieraudzīju, ko Viņš ir izdarījis manis dēļ, es pazemīgi pielīdu Viņam klāt. Tur uz grāmatas bija uzrakstīts mans vārds, un, ak, kas tik tajā nebija uzrakstīts! Es sacīju: “Kungs, vai Tu man piedosi?”

Un es redzēju, ka Viņš ņēma Savu roku un iemērcā to Savā sūnā, un sacīja: “Jā.” Un Viņš uzrakstīja šķērsām pāri tai grāmatai: “Piedots,” aizvēra to un aizmeta uz mugurpusi aizmirstības jūrā. Kopš tā laika es vienmēr esmu bijis laimīgs. Es cenšos, kā vien spēju, pazemībā pastāstīt ikvienam mirstīgajam uz zemes: “Jēzus Kristus tevi mīl, un tikai Viņš attur no tevis Dieva dusmas. Pieņem Viņu kā savu Glābēju.”

Un, kad tu esi to izdarījis, lūk, Viņš... Viņa mugura bija savainota: “Ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti,” tas ir, “mēs *tikām* dziedināti”, nevis “tiksim dziedināti” – mēs *jau* esam dziedināti. Ikviens cilvēks ir dziedināts. Un tagad, vienīgais, kas jums ir jāizdara, jums tam sākumā ir jānotic jūsu sirdī, pirms jūs varat to pateikt. Ja jūs tik vien kā sakāt to ar savu muti, tas jums nekādi nepalīdzēs. Taču kopš... Redziet, mēs...

8 Tas nav kaut kāds sekls izdomājums. Tas nav kaut kas, kas ir tikai... Vakar pēcpusdienā es dzirdēju kādu sakām radiopārraidē: “Ikviens, kurš tic, ir...ir piepildījies ar Svēto Garu.”

Lūk, es, nevis, lai nepiekrīstu tam kalpotājam, bet viņš...viņš droši vien nesaprot Rakstus. Pāvils Apustuļu darbu 19. nodaļā pajautāja tiem baptistu ļaudīm, vai viņi ir saņēmuši Svēto Garu, kopš viņi noticēja? Nevis tad, kad tu notici. Svētais Gars ir Dieva dāvana pēc tam, kad tu esi noticējis. Tā ir Dieva dāvana tev par noticēšanu. Bet tu vari ticēt, ka Jēzus ir Dieva Dēls, un pieņemt Viņu kā savu Glābēju, bet joprojām būt bez Svētā Gara. Svētā Gara dāvana ir Dieva personīgā dāvana ticīgajam. Tu esi glābts, jo tu tici, bet tu tiec piepildīts ar Svēto Garu, kad Dieva personīgā dāvana nonāk pār tevi, un tas ir Svētais Gars.

Lūk, redziet, tas nav sekls izdomājums. Tas ir kaut kas dziļš. Mēs vairs neesam zīdainīši, mēs esam vīrieši un sievietes. Šovakar draudzei būtu jābūt tādā stāvoklī, nevis sekli, bet dziļi Dievā.

9 Un tā, dziedināšana nav kaut kas, uz ko tu vari vienkārši pateikt: “Nu, es...jā, es tam ticu. Es tam ticu.” Nu, ar to viss ir kārtībā. Ja tas ir labākais, ko tu vari izdarīt, tik vien kā savā prātā, vai tikai pateikt: “Nu, es... Jā, es...es to redzu. Es tam ticu. Es to pieņemu.” Tādā gadījumā, ja tu pieņem to uz šāda pamata, turpini to atkal un atkal atkārtot. Izsaki to skaļi, vienkārši turpini sacīt: “Es esmu dziedināts. Es esmu dziedināts.” Saki to, līdz tu patiešām tam noticēsi. Un, kad tu tam noticēsi, tad tas notiks.

Lai jūsu liecība nav negatīva. Katru reizi, kad tu apliecināsi: “Nu, šodien es joprojām jūtos slikti. Man šķiet, ka es...” Tu uzreiz būsi atpakaļ tajā pašā iebrauktajā sliedē, kur tu biji sākumā. Šeit nav neviena vīrieša vai sievietes, kuri ir kristīti ar Svēto Garu, bet sāktu apliecināt: “Es ticu, ka es esmu pazaudējis Svēto Garu. Es ticu, ka Viņš no manis ir aizgājis. Es ticu, ka es...” – Tu krīti lejā, tu nekad... Vai vari...

10 Uzmanīgi ieklausieties. Tu nekad nedzīvosi augstāk par to, ko tu apliecināsi. Jēzus ir mūsu ticības apliecinājuma Augstais Priesteris (vai pareizi? Lūk, vēstule Ēbrejiem 3:1, ikviens valodas pratējs zina, ka tas vārds nozīmē “apliecinājums”, tas ir šādi iztulkots.), kurš šobrīd sēž pie Tēva labās rokas, lai būtu starpnieks, kam? – Mūsu apliecinājumam. Viņš priekš tevis neko nevar izdarīt, pirms sākumā tu neapliecināsi, ka Viņš to ir izdarījis. Saprotat?

Kad tu pieņēmi... Lūk, es netiku izglābts... Es neesmu izglābts šovakar, kad es kļūstu priecīgs un skaļi gaviļēju. Tā tas nav. Es neesmu izglābts, kad Dieva dāvana darbojas caur mani. Es esmu izglābts, jo es izpildīju tos nosacījumus, ko no manis pieprasīja Jēzus Kristus. Es esmu izglābts saskaņā ar Bībeli. Saprotat? Vai pareizi? Saprotat? Uz... Nevis tāpēc, ka es jūtos kā izglābts. Sātans var manipulēt ar jūsu sajūtām, taču viņš to nevar, kad tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Saprotat? Viņš nevar to izdarīt. Tam viņš pāri nevar pārkāpt, tas viņu saka.

11 Lūk, kad tu noticēji, ka tu esi glābts (sēdēdams savā sēdvietā, ārā...lai kur tu arī nebiji), tu to pieņēmi un sāki to apliecināt un teikt cilvēkiem, ka tu esi glābts. Nu, tu turpināji sacīt: “Es esmu glābts.”

Cilvēki sacīja: “Tevī taču nekas nav mainījies,” taču tu ticēji, ka pārmaiņas ir. Vai pareizi? Un tu turpināji apliecināt, un pēc kāda laiciņa tas izstrādāja taisnīgumu. Visi jūsu kaimiņi un ikviens tagad zina, ka tu esi glābts, jo tu tam noticēji, tu to apliecināji. Nu, kas notika? Kas tevi izmainīja? Viņš ir tavas ticības apliecinājuma Augstais Priesteris, kas sēž pie Tēva labās rokas, īstenojot to, ko tu esi apliecinājis.

Lūk, tieši tas pats ir ar dziedināšanu. Tu pieņem Viņu kā savu Dziedinātāju, atsakies no savām sajūtām. Tas īstenojas nevis caur sajūtām, bet caur ticību. Saki, ka tu esi dziedināts. Tici, ka tu esi dziedināts. Rīkojies, it kā tu esi dziedināts; biedroies ar tiem, kuri tic dziedināšanai. Un Dievs iavedīs tevi nevainojamā veselības stāvoklī, tas necietīs neveiksmi.

12 Vienkārši kā ilustrācija. Es cenšos panākt, lai sāk darboties ticība (saprotat?), lai es varētu ieraudzīt, ko priekš mums šeit darīs Svētais Gars pēc pāris minūtēm. Nekad neskatieties uz simptomiem. Kundze, neskaties uz to, ka tu sēdi ratiņkrēslā, vai arī šis te jaunais puisis – Dievam tas nav vairāk, kā dziedināt no zobu sāpēm (saprotat?), tur nav ne mazākās atšķirības.

Bet tagad paskatieties. Viņš ir mūsu apliecinājuma Augstais Priesteris. Un tā, ja šeit būtu kāds cilvēks, kura stāvoklim būtu patiešām slikti simptomi, tad tas būtu Jona, kurš bija ceļā uz Ninivi. Viņš bija atkritējs, devās uz Ninivi...jeb uz Taršišu Ninives vietā, uz nepareiza kuģa, kurš devās nepareizā virzienā, atkritējs, bēga prom no Dieva vētrainā jūrā. Viņi sasēja viņam rokas un kājas un izmeta viņu no kuģa. Viņš nogrima jūrā. Viņu norija valis un nolaidās pašā jūras dibenā, lai atpūstos no peldēšanas, kā jau to visas zivis dara. Te nu viņš bija: rokas un kājas sasietas, atkritējs, vētrains jūra, daudzu metru dziļumā, jūrā, vaļa vēderā.

Ja kādam arī bija simptomi, tad tas bija Jona. Ja viņš paskatījās šajā virzienā, tur bija vaļa vēders; kur vien viņš paskatījās, bija vaļa vēders. Taču viņš atteicās skatīties uz to.

Tu skaties un saki: “Es šeit sēžu.”

Kāds cits paskatās, saka: “Nu ko, ārsts pateica, ka man ir sirds slimība; ka man ir artrīts.”
Atsakieties to redzēt, atsakieties tam ticēt. Pareizi.

13 Jona sacīja: “Tās ir melīgas niecības.” Viņš sacīja: “Es vēlreiz paskatīšos uz Tavu svēto templi,” sacīja Dievam.

Jo tad, kad Sālamans veltīja to templi, viņš sacīja: “Ja tava tauta kaut kur būs grūtībās un paskatīsies uz šo svēto vietu, un lūgsies, tad Tu sadzirdi viņus no debesīm.”

Un viņš ticēja (Jona ticēja), ka Dievs dzirdēja Sālamana lūgšanu. Un viņš sāka runāt: “Es neskatīšos uz šī vaļa vēderu. Es nedomāšu par savu atkrišanas stāvokli. Es skatos Tava svētā tempļa virzienā un es izsaku savu apliecinājumu.” Un Dievs nosūtīja tur lejā skābekli un saglabāja viņu dzīvu trīs dienas un nakts, un atbrīvoja viņu tieši Ninivē, kur bija viņa vieta.

Nu, ja jau Sālamans lūdza to lūgšanu un ja... Šeit nav neviena, kas būtu tādā stāvoklī (pat daļēji), kādā bija Jona. Jums ne tuvu nav tādu simptomu, kādi bija viņam. Nu, ja viņš tādā stāvoklī varēja paskatīties uz templi, kuru bija uzcēlušas cilvēka rokas un...zemes būtne, cilvēks, Sālamans, atradās tur un lūdzās, un viņam bija ticība Sālamana lūgšanai; tad cik daudz vairāk šovakar man un jums, kuri atrodamies šeit, būtu jāskatās uz Dieva troni, kur Jēzus stāv pie Viņa labās rokas ar Savām Asinīm, lai veiktu aizbildniecību tavam apliecinājumam. Vienkārši noraidiet jūsu simptomus.

14 Simptomi ir kaut kas līdzīgs, piemēram, rītdien, kad jūs būsiet aizbraukuši mājās uz savu dzīvesvietu, tur ieradīsies kurjers un sacīs: “Vai jūs esat misters Džo?”

“Jā.”

“Man ir dāvana jums.”

“Labi. Kas tas ir?” Viņš tev iedod grozu jeb kasti, un tu dzirdi, ka tajā kastē kaut kas kustās. Tu tajā ieskaties. Tā ir liela kaste ar čūskām, klaburčūskām. Nu, tev nekas tāds nav vajadzīgs.

Nu, tu saki: “Es tās negribu.”

“Ak, bet tās ir tavējās. Kāds tev tās atsūtīja. Lūk, šeit ir uzrakstīts tavs vārds. Lūk, kur ir tas vārds. Kāds tev šīs čūskas ir atsūtījis, tās ir tavas. Tev tās ir jāpaņem.”

Un tā, no vienas puses skatoties, tās ir tavas, bet no citas puses skatoties, tās nav. Kāds tev tās ir atsūtījis, taču tās nav tavas, kamēr tu neesi parakstījis, ka tu tās esi saņēmis. Bet, kad tu paraksties, ka tu esi tās saņēmis, tad tās ir tavas. Taču, ja tu atsakies par tām parakstīties, tad viņam tās ir jāizved atpakaļ uz kurjeru kompāniju. Kurjeru kompānijai ir jāizved tās pie tā, kurš tev tās atsūtīja. Vai pareizi?

Nu, nekādā gadījumā neparakstieties par to, ko ir piegādājis velns. Nekādā gadījumā. Vienkārši atsakieties to pieņemt. Tieši tā. Sakiet: “Man tas taču nav jāpieņem. Sātan, ņem to visu atpakaļ. Tas arī viss. Es to nepieņemu.” Atsakieties pieņemt jūsu slimību, jūsu artrītu, lai kas tas arī nebūtu. “Man taču tas nav jāpieņem. Ar Viņa brūcēm es esmu dziedināts.” Stāvi tieši uz savas zemes. Apliecinī to. Tici tam. Paliec tur. Dievs to īsteno. Nav nozīmes, kas tas ir, vienkārši tici Viņam.

15 Ļoti labi, jūs esat jauka ļaužu grupa. Es...es neesmu nekāds lielais sludinātājs, bet man, protams, gribētos šovakar nedaudz parunāt, taču es to nevaru. Es...es baidos, ka es aiziešu no... Es jau stundām esmu lūdzies par svaidījumu dziedināšanai, un tad atnākt un sākt sludināt – tas nebūtu īsti pareizi.

Es gribu izlasīt kaut ko no Rakstiem, un pēc tam mēs sasauksim lūgšanu rindu. Jāņa Evaņģēlijs 5. nodaļa, 33...sākot ar 33. pantu. Tagad klausieties uzmanīgi.

Jūs esat izsūtījuši pie Jāņa, un viņš patiesībai ir devis liecību.

Tomēr Es nepieņemu liecību no cilvēka, bet to pieminu, lai jūs tiktu izglābti.

Viņš bija svece, kas īsu brīdi deg un spīd, bet jūs gribējāt līksmoties viņa gaismā.

Bet Man ir lielāka liecība nekā Jāņa: tie darbi, ko Tēvs Man ir devis, lai Es tos pabeidzu, šie paši darbi, ko Es daru, liecina par Mani, ka Tēvs Mani ir sūtījis.

16 Nolieksim uz brītiņu mūsu galvas, it visur, lūdzu. Un tā, dziļā patiesumā, draugi, iekšā, ārpusē,

it visur...Un tā, uzlūkosim mūsu ticības Autoru un Piepildītāju, Kurš apsolīja – ja divi vai trīs būs sanākuši kopā Viņa Vārdā, arī Viņš tur būs.

Un tā, Kungs, mēs ticam, ka Tu esi šeit. Mēs nākam, Dievs, Kunga Jēzus Vārdā, jo mums nav nekāda vārda un mūsu pašu nopelnu ienākt. Ja mēs nāktu mūsu pašu vārdā, Tu mūs nepieņemtu. Taču šovakar mums tik ļoti rūp slimie cilvēki un Tavu bērnu stāvoklis, ka mēs nākam ieliekot Tā Vārdu, Kurš apsolīja – ja mēs nāksim Viņa Vārdā, tad Tu dzirdēsi mūsu Kungu Jēzu Kristu. “Lai ko jūs lūgsiet Tēvam Manā Vārdā, to Es darīšu.” Tāpēc mēs nākam Viņa Vārdā, zinot, ka debesu Dievs, Visuvarenais... Un šovakar skatās lejup uz savu draudzi, skatās, ka [cilvēki] stāv tur pagalmā, lejā pagrabstāvā... Tās Tavas varenās rentgenstaru acis redz pilnīgi visu līdz pat cilvēka dvēselei, neko nevar noslēpt, Tu zini visu. Tu zini katru cilvēku. Pat zvirbulis nevarētu nokrist uz ielas bez Tavas ziņas. Cik daudz vairāk Tu zini, ka mēs šobrīd lūdzamies! Tēvs, vai Tu...vai Tu šovakar izdarīsi to mūsu dēļ?

17 Ja es esmu atradis labvēlību Tavās acīs, Kungs... Es esmu centies, kā vien varēju, lai kalpotu Tev, kā vien mācēju, zinādams, ka es esmu pieļāvis daudzas kļūdas un esmu pelnījis, lai mani atmetu, taču caur Tavu žēlastību, Kungs, lūk, kāpēc mēs esam šeit.

Kungs, kopš Tu pateici man un sūtīji mani lūgties par slimajiem, es esmu centies būt pazemīgs. Es nemeklēju kaut kādas varenas, lielas vietas, uz kurieni doties. Man pietiek ar mazu draudzīti. Lai kur arī... Es cenšos doties jebkur, kur man šķiet, ka Tu mani sūti. Es vienmēr esmu centies parādīt godu un slavu Jēzum Kristum, mūsu Glābējam, cenzdamiem īstenot tos darbus, kurus, manuprāt, Viņš sāka toreiz un apsolīja būt ar cilvēkiem līdz pasaules galam, atdodot Viņam visu slavu un godību.

18 Tagad, Kungs, paskaties lejup uz šo cilvēku grupu, kuri gaida. Atsūti pār viņiem vareno Dieva Garu. Un lai, tā teikt, dziedināšanas eņģelis šovakar izpleš savus varenos spārnus pāri šai auditorijai, aizklāj visu neticību un lai šajā nometnē pēc brītiņa ir tik liels prieks, ka viņi vienkārši ieiet viņa svētībās, Kungs, un gaida. Un lai lielās, klusās žēlastības un ticības lāses nokrīt no viņa spārnēm uz katru cilvēku, lai viņi vienkārši kļūst brīvi no katra grēka, visām važām, ir brīvi un nāk, un kalpo Viņam, tiek dziedināti no savām slimībām. Un, kad mēs šovakar katrs dosimies uz savām mājām, Dievs, svētī ikvienu. Lai mēs sakām kā tie no Emausas: “Vai mūsu sirdis mūsos nedega?” Tas bija Viņa klātbūtnes dēļ. Dievs svētī šo mazo draudzīti. Svētī katru draudzi, kas līdzdarbojas. Un viendien, Kungs, dāvā, lai tad, ja tāda būs Tava griba, mēs varētu atgriezties šajā jaukajā pilsētā un novadīt tur vecmodīgu atmodu daudzu, daudzu nedēļu garumā, un lai daudz kas tiek izdarīts. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

19 Paldies jums. Un tā, sāksim šajā vakarā. Viņi šodien izdala jaunu lūgšanu kartiņu sēriju, pilnīgi jaunu sēriju, daudzas, daudzas, kas sākas ar burtu “M”. Un tā, mums būs... Pārāk daudzi vienlaicīgi nevar nostāties. Cik daudzus mēs te augšā varētu nostādīt? Labi. Kas tas bija, ko viņi sacīja... Jā. Labi. Labi. Gani un brālis Baksters, un pārējie ieteica, lai mēs vienlaicīgi izsaucam kādus trīs cilvēkus, lai viņiem nebūtu jāstāv te augšā. Labi, tieši tā būs labi.

Nu ko, tā tad vienkārši uzreiz sāksim ar pirmo no tiem, vienkārši pēc kārtas. Kuram ir M-1? Kur tas ir? Lūgšanu kartiņa M-1. Paskatieties uz lūgšanu kartiņas, tās... Tā ir, lūk *šāda*, neliela kartiņa, uz tās priekšpusē ir jūsu vārds un adrese; uz *šīs* te puses ir... Šīs puses lejasdaļā ir burts “M”, tur būs “1”. M-1, M-2, M-3. Pamēģināsim dabūt tos, kuri ir ārpusē. Daži no viņiem, manuprāt, ir ārpusē; daži no tiem, kuri ir pēcpusdienas kalpošanā; varbūt daži stāv tur pagrabstāvā. Lai kur jūs arī nebūtu, kuriem ir lūgšanu kartiņas, kas sākas ar burtu “M”, tagad esiet gatavi, ka jūs izsauks. Mums ir M-1, M-2, M-3. Ar to pietiks, lai...

Pieņem Dieva dāvanu

(Accept Gods Gift)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1953. gada 19. februārī Talahasī, Floridas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 53-0219 ilgst 23 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2019. gadā.